

په اروپا کی دمیشته افغانانو د تولنو فدراسیون

فدراسیون سازمانهای پناهندگان افغان در اروپا

Federation of Afghan Refugee Organizations in Europe

برگشت نرم روسها به افغانستان، چهل سال بعد از تجاوز نظامی!

۲۰۱۹/۱۲/۲۷

افغانستان بخاطر موقعیت جغرافیائی استراتژیکی اش حملات بیشمار جهانگشایان و امپراطوران را تجربه کرده ولی هیچ تجاوزگری مؤفق به مهار کردن مقاومت مردم افغانستان نشده است. برعکس افغانستان به قبرستان قوای متجاوز شهرت جهانی دارد. امپراتوری اتحاد شوروی هم در همین قبرستان مدفون شد. اما طی یک دهه تجاوز نظامی در افغانستان، روسها و حکومت دست نشاندۀ آنها بیش از ۳۰ میلیون ماین ضد پرسونل کاشتند، ۱۰ هزار قریه را با بمباران و توپ زنی ویران کردند. مسؤلیت سیاسی و حقوقی دو میلیون کشته و زخمی، نیم میلیون معیوب و ۹ میلیون پناهنده را روسهای اشغالگر و حکومت پوشالی پرچم و خلق بعهدہ دارند.

اما سرنوشت مردم افغانستان که فاتحین این جنگ بودند، توسط پاکستان، روسیه، ایالات متحده و متحدین اش و سایر دول درگیر طوری رهبری شده بود که افغانستان صحنه یک جنگ داخلی خانمانسوز و پیاده شدن پروژه هائی نظیر پروژه طالبان گردد و مردم افغانستان به حالتی برسند که ورود نظامیان خارجی را برادامه سلطه وحشتناک حکام ستمگر داخلی ترجیح دهند. حالت امروز افغانستان محصول کودتاها، تجاوزها و مداخلات خارجی ها و گروه های داخلی نوکر آنهاست که از کودتای تباہ کن هفت ثور تا امروز ادامه دارد.

روسیه بحیث میراثخوار اتحاد شوروی عقده ها، علاقمندی و نگرانی های خود را نسبت به افغانستان و آنچه در این کشور میگردد دارد. کابلوف سفیر و نماینده خاص پوتین نسبت به موجودیت عساکر ایالات متحده در افغانستان احساس دوگانه دارد. قبل از آغاز مذاکرات امریکا با طالبان روسها را خبر ترک افغانستان توسط امریکائی ها مشوش میساخت. اما بعد از اطمینان های که هیأت طالبان در مسکو به روسها از مصونیت سرحدات جنوبی شان و رعایت منافع روسها در افغانستان داده اند، روسها علاقمندی شدید به رویکار آمدن امارت اسلامی در افغانستان دارند و گروه

های تنظیمی وابسته به خود را به تفاهم با طالبان و کمک در تجرید حکومت فعلی افغانستان ترغیب میکنند. در مرحله تدارک هردو کنفرانس مسکومردم ما شاهد مداخله بی پرده و بی آزر مضمیر کابلوف نماینده پوتین در تبتانی با جنگسالاران در امور داخلی کشور شان بودند. کوشش برای تحمیل طالبان بالای مردم افغانستان یک عمل جنایتکارانه است. هیچکدام از حکامی که پس از خروج روسها به قدرت رسیدند، از روسها خواستار جبران خسارات جنگ و معذرت خواهی از قربانیان و بازماندگان قربانیان تجاوز شوروی نشده اند. برعکس دروازه های افغانستان برای توسعه نفوذ روسها در افغانستان باز گذاشته شده است.

خانه علم و فرهنگ اتحاد شوروی در کابل که در زمان اشغال مرکز توسعه نفوذ فرهنگی روسها در افغانستان بود، در دوران حامد کرزی بازسازی شده است و از آن زمان تا اکنون هزاران جوان کشور را برای تحصیل به روسیه فرستاده است. تجربه دوران جنگ سرد نشان داده که بورسیه های های تحصیلی روسیه اهداف سیاسی را هم دنبال میکنند و در درازمدت حامل خطراتی هم شده میتواند. این ظن و گمان زمانی جدی تر میشود که روسها از کمک بلاعوض به پروژه های زیربنایی ابا میورزند اما حاضرند مصارف هزاران بورسیه تحصیلی را بپردازند. به این بی موازنگی در نوع کمکهای روسیه باید نقطه پایان گذاشته شود. نخستین گام در این راه پرداخت مصارف مابین پناهی، کمک در تأمین عدالت برای بازماندگان قربانیان تجاوز روسها و بخصوص خلق جا های کار برای معیوبین افغانستان خواهد بود.

"کمیتة حقوق بشر فارو"